Դաս 09։ Սխալների որսում, հետաձգված գործողություններ

Try/catch մեխանիզմը թույլ է տալիս որսալ ծրագրում տեղի ունեցող սխալները և ըստ սխալի տիպի իրականացնել համապատասխան գործողություններ առանց ծրագրի աշխատանքը ընդհատելու։

Գրելաձևը՝

```
try {
    // Կոդ, որը կարող է սխալ առաջացնել
} catch (error) {
    // Առաջացած սխալի մշակման բլոկ
} finally {
    // Ցանկացած դեպքում իրականացվող բլոկ
}
```

try-ի մեջ գրում են այն կոդը, որը պոտենցիալ կարող է սխալ առաջացնել,

catch-ը աշխատում է միայն այն դեպքում, երբ try բլոկում առաջանում է որևէ սխալ։ Սխալի օբյեկտը փոխանցվում է որպես հատկություն catch բլոկին։

finally-ը (ըստ ցանկության) աշխատում է միշտ անկախ այն հանգամանքից, առաջացել է սխալ թե ոչ։

```
try {
  let result = 10 / 0; // U2hwsniu i, uhwi zyw
  console.log(result);
} catch (error) {
  console.log("Uhwi: ", error.message);
} finally {
  console.log("Opwoph wdwns");
}
```

Այժմ ստուգենք սխալի դեպքում ինչպես է աշխատում`

```
try {
```

```
nonExistentFunction();
} catch (error) {
  console.log(`Uhuml: ${error.message}`);
}
Uhuml: nonExistentFunction is not defined
```

Բացի ստանդարտ սխալները, մենք կարող ենք ստեղծել նաև արհեստական սխալներ, օգտագործելով **Error** օբյեկտը։

Այս օբյեկտը օգտագործում են արտակարգ իրավիճակների մասին օգտագործողին, ծրագրավորողին տեղյակ պահելու համար։

Error օբյեկտը ունի որոշ հիմնական հատկություններ՝

Name hատկությունը - ցույց է տալիս սխալի անվանումը՝ Error ընդհանուր սխալների համար, TypeError, ReferenceError և այլն կոնկրետ տեսակի սխալների համար։

```
const error = new Error('Սա ընդհանուր սխալ է');
console.log(error.name); // 'Error'
```

Message hատկությունը - ցույց է տալիս սխալի մասին հաղորդագրությունը՝

```
const error = new Error('Uw uխwwlh hwnnnnwqnnipjniG t');
console.log(error.message);
// 'Uw uխwwlh hwnnnnwqnnipjniG t'
```

Stack **hատկությունը** - ցույց է տալիս առաջացած սխալի տողը, շարքը և այլ հավելյալ ինֆորմացիաներ՝

```
const error = new Error('Uhuml');

console.log(error.stack);

Error: Uhuml

atObject.<anonymous>(C:\Users\user\Desktop\newreact\src \index.js:21:15)
```

Օրինակ այն կիրառում են ֆունկցիաների մեջ, որտեղ անհրաժեշտ է բացառել սխալ տվյալների ստացման դեպքում ծրագրի աշխատանքը, օրինակ`

```
function divide(a, b) {
  if (b === 0) {
    throw new Error("Qnnh ½h կարելի բաժանել");
  }
  return a / b;
}
```

Նման մոտեցումը հաճախակի է կիրառվում մեթոդներում, եթե փորձում ենք օրինակ զանգվածներին պատկանող մեթոդները կանչել օգյեկտների, թվային տիպի տվյալների վրա։

Բացի այդ այն օգտագործում են կրիտիկական դեպքերը կանխելու համար, օրինակ երբ օգտատերը կարողացել է ստանալ հասանելիություն ֆունկցիային, որին թույլատրվում է դիմել միմիայն համակարգում մուտք գործելուց հետո՝

```
if (!user.isLoggedIn) {
    throw new Error('Uhujs oqswstp');
}
```

Նաև throw new Error-ի օգնությամբ կարելի է որոշակի պայմանի բավարարման դեպքում ստիպողաբար կանչել catch բլոկը՝

```
try {
    throw new Error('hūz np uluml lum');
} catch (error) {
    console.error(error.message);
// swblni l: "hūz np uluml lum"
}
```

JavaScript-ում մենք կարող ենք օգտագործել նաև հետաձգված գործողություններ։

setTimeout մեթոդը թույլ է տալիս կատարել որևէ գործողություն սահմանված ժամանակահատվածից հետո։

```
setTimeout(callback, delay, param1, param2, ...);
<mark>Այստեղ՝</mark>
```

callback - ֆունկցիա կամ արտահայտություն, որը պետք է իրականացվի սահմանված ժամանակ անց,

Delay - հետաձգման ժամանակահատվածը միլիվարկյաններով, Param1, param2 - callback ֆունկցիային փոխանցվող լրացուցիչ հատկություններ։

```
setTimeout(() => {
    console.log('Յեѕաձգված գործողություն` 3 վայրկյան
անց');
}, 3000);
```

Ֆունկցիային հատկություն փոխանցելով`

```
function greet(name) {
  console.log(`Pwph, ${name}!`);
}

setTimeout(greet, 2000, 'Upwu');
```

setInterval մեթոդը թույլ է տալիս ֆունկցիան կանչել՝ պարբերաբար տրված ինտերվալով։

```
setInterval(callback, interval, param1, param2, ...);
```

callback - ֆունկցիա կամ արտահայտություն, որը պետք է իրականացվի պարբերաբար,

Delay - ինտերվալի ժամանակահատվածը միլիվարկյաններով,

Param1, param2 - callback ֆունկցիային փոխանցվող լրացուցիչ հատկություններ։

```
let counter = 0;

const intervalId = setInterval(() => {
  counter++;
  console.log(`?w2h\n` ${counter}`);
  if (counter === 5) {
```

```
clearInterval(intervalId); // Դադարեցնում ե
ինsերվալը
console.log('Ինsերվալը դադարեցվեց');
}
}, 1000);
```

Ինչպես երևում է օրինակում մենք օգտագործել ենք clearInterval() մեթոդը, որպեսզի որոշակի պայմանի բավարարման դեպքում իվիճակի լինենք դադարեցնել ինտերվալը։ Նման մեթոդ կա նաև timeout-ի համար`

clearTimeout(timeoutld) - դադարեցնում է setTimeout-ի հետաձգված գործողությունը։

clearInterval(intervalld) - դադարեցնում է setInterval-ի պարբերական գործողությունը։

Որպեսզի կարողանանք դադարեցնել այդ պրոցեսները, անհրաժեշտ է վերագրել setTimeout-ը և setInterval-ը որևէ փոփոխականի, որպեսզի մեթոդը կարողանա ստանա այդ փոփոխականից id-ն։

Թեստի համար կարող ենք **console**-ում տպել վերագրված փոփոխականը և համոզվել, որ յուրաքանչյուր փոփոխական ստանում է ասինխրոն id։

Timeout-ի համար՝

```
const timeoutId = setTimeout(() => {
  console.log('Uju hwnnnnwqnnipjnian zh swuh');
}, 5000);

clearTimeout(timeoutId);
// Դադարեցնում է գործողությունը
console.log('Timeout-ը դադարեցվեց');
```

Interval-h hwdwn`

```
let count = 0;
const intervalId = setInterval(() => {
```

```
console.log(`Յաշիվը` ${++count}`);

if (count === 3) {

   clearInterval(intervalId);

// Դադարեցնում է պարբերությունը

   console.log('Ինsերվալը դադարեցվեց');

}

}, 1000);
```

Կիրառման օրինակներ՝

```
setInterval(() => {
  const now = new Date();
  console.log(`σωνρ` ${now.toLocaleTimeString()}`);
}, 1000);
```

```
let seconds = 5;

const countdown = setInterval(() => {
  console.log(seconds);
  seconds--;
  if (seconds < 0) {
    clearInterval(countdown);
    console.log('\dbp2:');
  }
}, 1000);
```

```
const colors = ['red', 'green', 'blue', 'yellow',
'purple'];
```

```
let index = 0;

const flash = setInterval(() => {
   document.body.style.backgroundColor = colors[index];
   index = (index + 1) % colors.length;
}, 1000);

setTimeout(() => {
   clearInterval(flash);
   console.log('$1t2 wdwpsdtg');
}, 10000);
```